

Asia Tekstiilitöihin liittyvät tekijänoikeuskysymykset
Hakija W
Annettu 30.01.2003

LAUSUNTOPYYNTÖ

W (jäljempänä hakija), asiamiehenään varatuomari T, on 08.11.2002 päivätyllä kirjeellään pyytänyt tekijänoikeusneuvoston lausuntoa tekijänoikeudesta taidekäsityön tuotteisiin.

Selostus asiasta

Hakija kertoo valmistaneensa käsityönä pussilakanoita, tynnyliinoja, pinnasuojia sekä verhoja lasten pinnasänkyyn. Käsityöt ovat muodostaneet tuotesarjan, joka on tarkoitettu lasten sänkyihin. Käsityöt on koristeltu hakijan luomalla lapsenomaisella koirakuviolla. Hakijan käsityksen mukaan käsityöt ovat tekijänoikeuslain 1 §:n tarkoittamia omaperäisiä ja itsenäisiä teoksia, jotka saavat tekijänoikeussuojaa.

Hakija on syys-lokakuussa 2001 toimittanut E Oy:lle myytäväksi valmistamiaan pussilakana-tyynyliina- settejä (15 kpl), pinnasuojia pinnasänkyyn (15 kpl) ja verhoja (15 kpl). Tässä yhteydessä ei sovittu muusta kun siitä, että E myy mainitut tuotteet asiakkailleen.

Toukokuussa 2002 hakija havaitsi, että hänen valmistamiensa kaltaisia teollisesti valmistettuja pussilakana-tyynyliina- settejä ja myös muita edellä mainittuja tuotteita oli myynnissä useissa eri liikkeissä eli muun muassa S-tavarataloissa Turussa ja Helsingissä. E on mainittu tuotteiden pakkauksissa. Lausuntopyynnön mukaan E on myynyt ja markkinoinut yllä mainittua tuotetta ilman hakijan lupaa. Hakijan mukaan E on ollut tietoinen teoksen luojasta ja että tekijänoikeutta ei ole miltään osin luovutettu E:lle.

Tekijänoikeusneuvostolle esitetyt kysymykset

Hakija on pyytänyt tekijänoikeusneuvoston lausuntoa seuraavista kysymyksistä:

- 1) Onko lausuntopyynnön liitteistä ilmenevä tekstiilityö (pussilakana, johon on kirjailtu kuvista näkyvä koirakuvio) sellainen itsenäinen teos, johon voi saada tekijänoikeussuojaa? (teoskynnys)
- 2) Onko sillä seikalla merkitystä tekijänoikeussuojan kannalta, että hakija on toimittanut E:lle valmistamia teoskappaleita edelleen myytäväksi?
- 3) Loukkaako E hakijan tekijänoikeuslain 2 §:n mukaista yksinoikeutta myydä ja markkinoida edellä mainittua tuotetta?
- 4) Koskevatko tekijänoikeuslain 2 b luvun jälleenyntikorvausta koskevat säännökset po. teosta?
- 5) Oikeuskäytännössä tekijänoikeuslain 57 §:n mukainen hyvitys on määräytynyt tavanomaisten lisenssimaksujen perusteella. Muodostuuko hyvityksen määrä näin ollen siitä määrästä, kuinka paljon tekijänoikeuden rikkoja on käyttänyt omassa liiketoiminnassaan teosta hyväkseen?
- 6) Täyttääkö yllä kuvailtu toiminta E:n puolelta tekijänoikeuslain 56 a §:ssä säädetyn tekijänoikeusrikkomuksen tunnusmerkistön?

VASTINE

Tekijänoikeusneuvosto on varannut E Oy:lle mahdollisuuden vastineen antamiseen. Myynti- ja markkinointijohtaja M E Oy:stä on todennut 13.12.2002 saapuneessa vastineessaan seuraavaa.

E on valmistanut ja valmistuttanut vähittäismyyntiin pinnasänkyihin sopivia tekstiilejä usean vuoden ajan. Tuotesarjaan ovat kuuluneet muun muassa pinnasuoja, lakanasetti ja katosverho, jotka ovat yhteensopivia niin kuoseiltaan kuin malleiltaan. Markkinoilla on useita samankaltaisia tuotteita eri valmistajilta.

Hakija eli W valmisti ja toimitti E:n pyynnöstä syys-lokakuussa 2001 viisitoista kappaletta petisettejä. Ne olivat kuitenkin myyntiin kelpaamattomia puutteellisten merkintöjen, väärän koon ja kokonaan puuttuvien myyntipakkausten takia.

Koska W:n tekemä tuotesarja ei nauti tekijänoikeuslaissa säädettyä suojaa, eikä se ole rekisteröity tavaramerkki eikä sillä ole patenttia, E teetti

keväällä 2002 W:n tekemien petivaatesettien kaltaisia settejä Virossa T-nimisessä yrityksessä yhteensä 600 kappaletta. Nämä setit ovat vastineen mukaan E Oy:lle valmistettuja. Settejä ei ole toimitettu muihin konsernin maihin kuin Suomeen.

Vastineessa todetaan lopuksi, että E ei ole valmis maksamaan W:n vaatimaa vahingonkorvausta edellä mainittuihin seikkoihin vedoten.

TEKIJÄNOIKEUSNEUVOSTON LAUSUNTO

Tekijänoikeusneuvosto on käsitellyt lausuntopyynnön ja esittää lausuntonaan seuraavan.

Tekijänoikeudesta

Tekijänoikeuslain (TekijäL, 404/1961) 1 §:n mukaan sillä, joka on luonut kirjallisen tai taiteellisen teoksen, on yksinoikeus teokseen. TekijäL 1 § sisältää luettelon, jonka mukaan taiteellisina teoksina suojataan muun muassa kuvataiteen teoksia sekä taidekäsityön ja taideteollisuuden tuotteita. TekijäL 1 §:n luettelo ei ole tyhjentävä, vaan teos voi ilmetä myös muulla kuin säännöksessä mainitulla tavalla.

TekijäL 2 §:n 1 momentin mukaan tekijänoikeus tuottaa, TekijäL 2 luvussa säädetyin rajoituksin, yksinomaisen oikeuden määrätä teoksesta valmistamalla siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin, muuttamattomana tai muutettuna. Teos saatetaan TekijäL 2 §:n 3 momentin mukaan yleisön saataviin, kun se esitetään julkisesti tai kun sen kappale tarjotaan myytäväksi, vuokrattavaksi tai lainattavaksi taikka sitä muutoin levitetään yleisön keskuuteen tai näytetään julkisesti.

Tekijän moraalisisista oikeuksista säädetään TekijäL 3 §:ssä. Sen mukaan tekijä on ilmoitettava hyvän tavan mukaisesti, kun teoksesta valmistetaan kappale tai teos kokonaan tai osittain saatetaan yleisön saataviin. Lisäksi säännöksessä kielletään teoksen muuttaminen tekijän kirjallista tai taiteellista arvoa tai omalaatuisuutta loukkaavalla tavalla sekä teoksen saattaminen yleisön saataviin tekijää sanotuin tavoin loukkaavassa muodossa tai yhteydessä.

Teoksen on tekijänoikeussuojaa saadakseen yllettävä teostasoon eli ylitettävä ns. teoskynnys. Tällä tarkoitetaan sitä, että teoksen on oltava itsenäinen ja omaperäinen tekijänsä henkisen luomistyön tulos. Itsenäisyys- ja omaperäisyysvaatimuksen katsotaan yleensä täyttyvän, jos voidaan olettaa, ettei kukaan muu työhön ryhtyessään olisi tehnyt samanlaista teosta. Ratkaisu teoskynnyksen ylittymisestä tehdään

tapauskohtaisella harkinnalla. Ideoita, aiheita, periaatteita tai teknisiä ratkaisuja sinänsä ei suojata, vaan muotoa, jossa ne on teoksessa ilmaistu.

Tekijänoikeus syntyy aina teoksen tekijälle eli fyysiselle henkilölle. Tekijänoikeus syntyy suoraan lain nojalla; rekisteröintiä tai muita toimenpiteitä ei tarvita.

Tekijänoikeus on TekijäL 43 §:n mukaan voimassa, kunnes tekijän kuolinvuodesta on kulunut 70 vuotta.

Tekijänoikeuden loukkaamisesta aiheutuvista seuraamuksista on säädetty rangaistusta ja korvausvelvollisuutta koskevassa TekijäL 7 luvussa sekä rikoslain 49 luvussa.

Tekijänoikeus kuvataiteen tuotteeseen

Kuvataiteen tuote on TekijäL 1 §:n mukaisella tekijänoikeudella suojattu, jos se täyttää tekijänoikeussuojan yleiset edellytykset eli on tekijänsä luovan ilmaisun itsenäinen ja omaperäinen tulos. TekijäL:n esitöiden mukaan "kuvataiteeseen kuuluvaksi luetaan kaikenlainen muotoamistaidete, niin kuin maalaukset, piirustukset, kivi- ja puupiirrokset sekä kuvanveistokset". (Komiteanmietintö 1953:5: Ehdotus laiksi tekijänoikeudesta kirjallisiin ja taiteellisiin teoksiin, s. 45) Nykyisin kuvataiteen käsite on laajempi ja sen katsotaan sisältävän esimerkiksi ympäristö- ja mediataiteen.

Kuvataiteen teosten kohdalla teoskynnystä on totuttu pitämään alhaisena. (Haarmann, Pirkko-Liisa: Tekijänoikeus & lähioikeudet, s. 65. Oesch, Rainer: Oikeus valokuvaan, s. 293) Tekijänoikeusneuvosto on aikaisemmissa lausunnoissaan katsonut kuvataiteen teoksina tekijänoikeussuojaa saaviksi muun muassa kalenteripyhkeeseen painetun piirroksen, jossa oli tyylitelty pikkutyttö (lausunto 1991:4), lautapelin pelilaudan (lausunto 1994:7) sekä kahden yhdistyksen toiminnassaan käyttämät tunnukset (lausunto 2001:12). Lausunnossaan 1991:4 tekijänoikeusneuvosto totesi, että tyttöä esittävän piirroksen tekijänoikeussuojan kannalta ei ollut merkitystä sillä, että piirros oli painettu kankaalle.

Tekijänoikeus taidekäsitteiden ja taideteollisuuden tuotteeseen

Käyttötaitteen tuotteille, kuten esimerkiksi huonekaluille, on ominaista, että niiden muoto määräytyy pitkälti tuotteen käyttötarkoituksen mukaan. Mainitusta syystä johtuen tekijänoikeussuojan myöntämiselle käyttötaitteen tuotteille on suhtauduttu usein pidättyvästi. Monille käyttötaitteen tuotteille soveltuu luontevammin suojamuodoksi mallioikeus, josta on säädetty mallioikeuslaissa (221/1971). Periaatteessa

ei kuitenkaan ole olemassa estettä sille, että myös käyttötaiteen tuotteet voisivat saada tekijänoikeussuojaa TekijäL 1 §:n nojalla.

TekijäL:n esitöissä on taideteollisuuden ja taidekäsityön tuotteista todettu, että "laki ei suinkaan koske jokaista tuotetta, jota voidaan sanoa taiteelliseksi käyttöesineeksi, vaan taideteollisuuden ja taidekäsityön tuote tulee osalliseksi lain suojasta vain sillä yleisellä edellytyksellä, että sitä, käytännöllisestä tarkoituksesta huolimatta, voidaan pitää taiteellisena teoksena. Asian luonnosta johtuen itsenäisyyden ja omaperäisyyden vaatimus on tällöin asetettava varsin korkealle." (Komiteamietintö 1953:5, s. 45)

Korkein oikeus on ottanut kantaa käyttötaiteiden tuotteiden teostasoon ja tekijänoikeudelliseen suojaan useissa ratkaisuisaan.

Ratkaisussaan KKO 1962 II 60 korkein oikeus katsoi taiteilijan suunnitteleman rannekorun taiteellisen muotoilunsa perusteella TekijäL:ssä tarkoitetuksi omaperäiseksi taideteokseksi. Ratkaisussaan KKO 1971 II 4 korkein oikeus katsoi puolestaan tekstiilitaiteilijan suunnitteleman ryijyn olevan laissa tarkoitettu taiteellinen teos. Ratkaisussa KKO 1980 II 3 oli kyse tekijänoikeudesta koru- ja solkimalleihin. Korkein oikeus katsoi henkilön A suunnitteleminen korumallien olevan laissa tarkoitettuja teoksia. Solkimallit eivät sen sijaan ylänneet teostasoon.

Korkein oikeus on käsitellyt käyttötaiteen tuotteiden tekijänoikeussuojaa myös ratkaisuisaan KKO 1932 II 267 (makuuhuoneen kalusto), KKO 1948 II 464 (kattovalaisin), KKO 1975 II 25 (sohvakalusto) ja KKO 1976 II 48 (koristevalaisin). Kyseisiltä tuotteilta on mainituissa ratkaisuisa evätty tekijänoikeussuoja niiltä puuttuneen omaperäisyyden johdosta.

Myös tekijänoikeusneuvosto on ottanut kantaa käyttötaiteen tuotteiden tekijänoikeudelliseen suojaan useissa lausunnoissaan.

Tekijänoikeusneuvoston lausunnossa 1995:4 oli kyse tekijänoikeudesta heijastinrannekkeeseen. Lausuntopyyntöä tarkoitettu heijastava "tiekoru" oli suorakaiteen muotoinen, päistään pyöristetty heijastin, joka oli valmistettu pehmeästä, heijastavasta muovista. Heijastinta voitiin käyttää joko suorana tai renkaana. Tekijänoikeusneuvosto totesi, että lausuntopyyntöä tarkoitettu heijastinranneke ei ollut sillä tavoin itsenäinen ja omaperäinen, ettei kenenkään muun, joka ryhtyy itsenäisesti vastaavaan suunnittelutyöhön, voisi olettaa päätyvän vastaavaan lopputulokseen. Heijastinranneke ei siten ylännyt teostasoon ja jäi tekijänoikeussuojan ulkopuolelle.

Tekijänoikeussuojan ulkopuolelle ovat tekijänoikeusneuvoston aikaisemmissa lausunnossa jääneet mm. aamiaisastiat (tekijänoikeusneuvoston lausunto 1993:13), valaisin (lausunto 1994:8),

horoskooppii-aiheiset korut (lausunto 1997:7), valokuvakehykset (lausunto 1998:1), Jokeri-aiheinen päähine (lausunto 1998:14), kukkateline (lausunto 1999:1) sekä huovasta valmistetut heijastimet (lausunto 2001:16).

Tekijänoikeusneuvoston lausunnoissa 1993:5 ja 1989:6 oli kyse tekijänoikeudesta kangasmalleihin. Näissä lausunnoissaan tekijänoikeusneuvosto katsoi eräiden kangasmallien yltyvän teostasoon ja olevan siten tekijänoikeudella suojattuja.

Lausunnossaan 1993:5 tekijänoikeusneuvosto katsoi, että kangas, joka koostui punaisista puolukanmarjoista ja vihreistä puolukanlehdistä tummanvihreällä taustalla ja jossa oli eri värejä käyttämällä pyritty luomaan kolmiulotteinen vaikutelma valon osuessa marjoihin ja lehtiin, oli TekijäL 1 §:ssä tarkoitettu teos. Lausunnossaan tekijänoikeusneuvosto kuitenkin huomautti, että tekijänoikeus ei suojaa aihetta, vaan sitä muotoa, jossa aihe on teoksessa ilmaistu. Tekijänoikeus kangasmalliin ei näin ollen estänyt toista suunnittelijaa itsenäisesti luomasta kangasta, jonka aiheena olivat puolukanmarjat ja -lehdet.

Tekijänoikeusneuvoston lausunnossa 1989:6 oli kyse siitä, että henkilö A oli luonut kolme kangasmallia. Erään osakeyhtiön valmistamissa kankaissa oli käytetty samantyyppisiä elementtejä kuin A:n malleissa.

A:n suunnittelemista kangasmalleista ensimmäinen koostui palloista, jotka oli sommiteltu päällekkäin siten, että taaempi pallo ei näkynyt kokonaan. Pallojen osia eri tavoin värittämällä oli saatu aikaan useita eri näköisiä kangasmalleja. Toisessa kangasmallissa oli käytetty kuviota, joka muodostui kahdesta kärjekkään asetetusta kolmiosta. Kuviot oli sijoitettu joko vinoihin riveihin tai limittäin siten, että ne peittivät lähes kankaan koko pinnan ja väritetty eri tavalla. Kolmannessa kangasmallissa oli kaarevilla viivoilla tyylytelty tiheästi seisovia kuusia, jotka muodostivat kuusikon. Kuusien oksilla eli viivojen päällä oli vaihdellen vihreitä ja harmaita täpliä.

Lausunnossaan tekijänoikeusneuvosto katsoi, että kangasmalleista ensimmäinen ja toinen eivät olleet tekijänoikeudellisesti suojattuja teoksia. Niiden mahdollisella kopioimisella ei siten ollut tekijänoikeudellista merkitystä. Tekijänoikeusneuvosto katsoi sen sijaan, että kangasmalleista kolmas ylsi teostasoon ja oli siten TekijäL 1 §:n mukaan suojattu teos. Neuvosto totesi, että A:n suunnitteleman mallin ja osakeyhtiön valmistamalle kankaalle oli yhteistä se, että molemmissa oli käytetty kaarevia viivoja. Tätä kangasta ja A:n suunnittelemaa kangasmallia ei kuitenkaan voitu pitää saman teoksen kappaleina, eivätkä osakeyhtiön toimet kankaiden valmistamisessa siten loukanneet A:n tekijänoikeutta.

Lausuntopyynnössä tarkoitettut tuotteet

Hakija on toimittanut tekijänoikeusneuvostolle kaksi valokuvaa valmistamistaan tuotteista (kuva 1: pussilakanat, kuva 2: lasten pinnasängyn verho ja pinnasuojat), neljä valokuvaa E Oy:n valmistuttamasta pussilakanasta (kuvat 3 - 6), valmistamansa pussilakanan sekä E Oy:n valmistuttaman pussilakanan. Tekijänoikeusneuvosto on tutustunut tähän aineistoon ja toteaa, että vaikka hakija on pyytänyt lausuntoa ainoastaan valmistamastaan pussilakanasta, neuvosto kuvailee tässä myös muita hakijan valmistamia tekstiilitöitä, sillä E Oy on viitannut niihin vastineessaan.

Lausuntopyynnössä tarkoitettu pussilakana (pussilakanat) on valmistettu kahdesta eri kankaasta. Lakanan toinen puoli on valkoinen. Toinen puoli on puolestaan sini-, puna- tai vihreäruutuista kangasta. Ruudullisen kankaan päälle on lakanan yläosassa ommeltu valkoista kangasta, johon on puolestaan ommeltu koiran päätä esittävä kuvio. Kuvio on tehty pehmeästä, nukkaisesta, ruskeasta kankaasta ja sitä ympäröi siksak-ommel. Kuviossa on kuvattu yksiulotteisesti ja melko pelkistetyllä tavalla koiran pää. Kankaan päälle on ommeltu ruskealla langalla koiran silmät ja korvat. Koiran nenä on tehty tummemmanruskeasta kankaasta, joka on ommeltu nukkaisesta kankaan päälle. Myös koiran nenää ympäröi siksak-ommel.

Pinnasängyn verho on tehty valkoisesta kankaasta. Kankaan reunoihin on ommeltu punavalkoruudullista kangasta. Verho on rypyttetty punavalkoruudullisella nauhalla. Verho voidaan ripustaa katokseksi lasten pinnasängyn päädyn päälle.

Pinnasuoja on puolestaan punavalkoruudullisesta kankaasta ommeltu, pinnasängyn alaosaan noin sängyn korkeuden puoliväliin ulottuva yksinkertainen suojuus.

Hakijan valmistamasta tyynyliinasta ei ole kuvaa tekijänoikeusneuvostolle toimitetun aineiston joukossa.

E Oy:n valmistama pussilakana on samantyyppinen kuin hakijan valmistama lakana. Siinä on käytetty valkoista kangasta toisella puolella ja punavalkoruutuista kangasta toisella. Punavalkoruudullisen kankaan päälle on lakanan yläosassa ommeltu valkoista kangasta, johon on myös ommeltu koiran päätä esittävä kuvio ruskeasta kankaasta. Tämä koiran pää vaikuttaisi olevan peilikuva hakijan pussilakanassa käytetystä koirakuvioista. Kangas, josta koiran pää on ommeltu, on erilainen kuin hakijan tuotteessa (khakin värinen nukaton kangas). Myös koiran korvat (ommel) on muotoiltu hieman toisin kuin hakijan tuotteessa. Hakijan ja E Oy:n tuotteissa olevat koirakuviot muistuttavat siten toisiaan, mutta E Oy:n lakanassa oleva kuvio ei ole suora kopio hakijan tuotteessa olevasta kuvioista.

Vastaukset lausuntopyynnössä tarkoitettuihin kysymyksiin

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että oikeuskäytännössä ja tekijänoikeusneuvoston aikaisemmissa lausunnoissa käyttötaiteen tuotteet ovat usein jääneet ilman tekijänoikeussuojaa puuttuvan omaperäisyyden johdosta. Tätä oikeuskäytäntöä on selvitetty tarkemmin edellä.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että sen käsityksen mukaan pussilakanoiden, lastensänkyihin laitettavien verhojen ja pinnasuojien käyttötarkoitus asettaa varsin ahtaat rajat niiden suunnittelulle ja valmistamiselle. Niitä suunnittelevan henkilön persoonallinen panos voi näkyä lähinnä tuotteiden kuvioinnissa, värityksessä ja osin myös materiaalien valinnassa. Tekijänoikeusneuvoston käsityksen mukaan verhojen suunnittelussa ja valmistamisessa erilaisten variaatioiden mahdollisuus on suurempi kuin esimerkiksi pussilakanoiden suunnittelussa, jotka valmistetaan useimmiten lakana- tms. kankaasta, joka ommellaan peitteelle soveltuvan pussin muotoon.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että hakijan luova panos ilmenee lausuntopyynnössä tarkoitettussa pussilakanassa (pussilakanoissa) lakanan yläosaan ommeltuna koiran päätä esittävänä kuviona. Kuviossa on kuvattu edellä selostetuin tavoin pelkistetyllä tavalla koiran pää.

Tekijänoikeusneuvoston näkemyksen mukaan kyseinen koiran päätä esittävä kuvio on melko tavanomainen ja pitkälti lastentuotteissa yleisesti käytössä olevien eläinhahmojen kaltainen. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että myös pussilakanoissa käytetty valko- ja puna-, sini-, tai vihreärüütökuvioinen kangas on esimerkiksi lakanoissa ja verhoissa yleisesti tunnettu ja käytetty ja siten tavanomainen.

Edellä selostetun perusteella tekijänoikeusneuvosto katsoo, että lausuntopyynnössä tarkoitettu, hakijan suunnittelema pussilakana (pussilakanat) ei ole muodoltaan sillä tavoin itsenäinen ja omaperäinen, että se voitaisiin katsoa taiteelliseksi teokseksi, jotka saa suojaa TekijäL 1 §:n nojalla. Tämä koskee sekä pussilakanoita kokonaisuudessaan että lakanoissa käytettyä koiran päätä esittävää kuviota. Myöskään hakijan suunnittelemat verho ja pinnasuojus eivät tekijänoikeusneuvoston näkemyksen mukaan yllä niiltä puuttuvan omaperäisyyden vuoksi teostasoon. Kaikki mainitut tuotteet jäävät siten TekijäL 1 §:ssä tarkoitettujen tekijänoikeussuojan ulkopuolelle. E Oy:n toimet lausuntopyynnössä tarkoitettujen, hakijan tuotteita muistuttavien pussilakanoiden valmistamisessa eivät siten loukkaa hakijan tekijänoikeutta. (kysymys 1)

Koska lausuntopyynnössä tarkoitettut tuotteet jäävät tekijänoikeussuojan ulkopuolelle, tekijänoikeusneuvosto toteaa, että sen ei ole tarpeen ottaa kantaa lausuntopyynnössä esitettyihin kysymyksiin 2 - 6.

Lopuksi tekijänoikeusneuvosto toteaa, että neuvoston TekijäL 55 §:ään perustuvaan toimivaltaan ei kuulu tehtyjen sopimusten tulkitseminen tai näyttökysymysten selvittely. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että lausuntopyynnöstä ilmenevien tietojen mukaan hakija ja E Oy ovat olleet sopimussuhteessa keskenään. Tekijänoikeusneuvosto ei kuitenkaan voi ottaa kantaa tämän sopimuksen sisältöön tai siihen, onko asiassa tapahtunut esimerkiksi sopimusrikkomus tai muu sopimuksen vastainen menettely.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa myös, että E Oy:n menettelyä voitaisiin mahdollisesti arvioida myös sopimattomasta menettelystä elinkeinotoiminnassa annetun lain (1061/1978) nojalla. Tekijänoikeusneuvosto ei kuitenkaan voi toimivaltansa nojalla ottaa kantaa muiden lakien kuin tekijänoikeuslain soveltamiseen.

Puheenjohtaja

Niklas Bruun

Sihteeri

Hertta Hartikainen

Lausunto on käsitelty tekijänoikeusneuvoston täysistunnossa. Asian ratkaisemiseen ovat osallistuneet Niklas Bruun (puheenjohtaja), Katariina Sorvari, Pekka Pulkkinen, Marit Hohtokari, Stig Henriksson, Päivi Liedes, Pekka Nissilä, Jaakko Eskola, Pekka Salomaa, Pirjo Aalto, Markku Uotila ja Terhi Aaltonen.